

Nr 181.

Av herr **Wallén m. fl.**, om årligt understöd åt förre fanjunkaren
C. A. Mannbys änka.

Den 14 juni 1936 avled i Stockholm förre fanjunkaren i Norrbottens regementes reserv Claes Albin Mannby i en ålder av 71 år. Mannby hade under 17 år helt ägnat sig åt sin anställning i krigsmakten nämligen under åren 1886 till 1903 samt därefter under 11 år varit sergeant resp. fanjunkare i reserven.

Den 30 november 1915 skildes Mannby, i samband med utslag i en då avdömd och allmänt känd rättegång, till avsättning från sin tjänst som fanjunkare i arméns reserv.

Under hela sin återstående livstid ända fram till år 1936 var Mannby därefter oavbrutet sysselsatt — alltså under mer än 20 års tid — med att söka erhålla rehabilitering från domen i fråga.

Omedelbart innan Mannby för tionde gången skulle ingiva ansökan om resning, avbröt döden hans outtröttliga arbete för erhållande av upprättelse.

Då Mannby på sin tid skilts från sin tjänst i armén, var han gift och hade 7 barn. Genom domen förlorade såväl han som hans hustru varje pensionsförmån, ehuru han inbetalt icke obetydliga pensionsavgifter. Änkan, som är sjuklig, saknar varje förmögenhet och inkomst.

Utan att ingå på domen i det s. k. Mannbymålet och utan att rikta något klander mot någon enskild eller myndighet vilja vi genom denna motion föreslå,

att riksdagen ville besluta att tilldela Mannbys efterlämnade åldriga änka fru Frida Mannby ett årligt understöd under hennes återstående livstid med 900 kronor eller annat belopp, som riksdagen må finna skäligt.

Stockholm den 23 januari 1940.

Otto Wallén.

Ruth Gustafson.

Arv. Olsson.

Ebon Andersson.
